KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 127/2005

af 27. januar 2005

om ændring af forordning (EF) nr. 20/2002 om gennemførelsesbestemmelser til de særlige forsyningsordninger for regionerne i den yderste periferi, som blev indført ved Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1452/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for de franske oversøiske departementer og om ændring af direktiv 72/462/EØF og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 525/77 og (EØF) nr. 3763/91 (Poseidom) [1], særlig artikel 3, stk. 6, artikel 22 og artikel 26, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1453/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for Azorerne og Madeira og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1600/92 (Poseima) [2], særlig artikel 3, stk. 6, første og andet afsnit, artikel 34 og artikel 38, stk. 2,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 1454/2001 af 28. juni 2001 om særlige foranstaltninger for visse landbrugsprodukter til fordel for De Kanariske Øer og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 1601/92 (Poseican) [3], særlig artikel 3, stk. 6, artikel 20 og artikel 24, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Efter vedtagelsen af Rådets forordning (EF) nr. 1690/2004 af 24. september 2004 om ændring af forordning (EF) nr. 1452/2001, (EF) nr. 1453/2001 og (EF) nr. 1454/2001 for så vidt angår betingelserne for genudførsel og videreforsendelse af produkter, der er omfattet af den særlige forsyningsordning, er det nødvendigt at fastlægge gennemførelsesbestemmelser til disse nye rådsbestemmelser og at ændre Kommissionens forordning (EF) nr. 20/2002 [4] i overensstemmelse hermed..

(2) Alle bestemmelserne om genudførsel og videreforsendelse af landbrugsprodukter, der er omfattet af de særlige forsyningsordninger, bør forenkles og samles.

(3) Ved eksport af visse landbrugsprodukter skal der fremlægges eksportlicens. For at forenkle administrationen bør der ikke kræves eksportlicens for sådanne produkter, hvis de genudføres uden eksportrestitution efter at have været omfattet af en særlig forsyningsordning.

(4) Der bør fastlægges nærmere regler for, hvordan den indrømmede fordel skal tilbagebetales, og hvilke konsekvenser det skal have for registreringen, hvis en erhvervsdrivende misligholder de forpligtelser, han har indgået i forbindelse med de særlige forsyningsordninger.

(5) De i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra alle berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 20/2002 foretages følgende ændringer:

1) Artikel 9, stk. 3 og 4, affattes således:

»3. En erhvervsdrivende, der agter at videresende eller genudføre uforarbejdede eller emballerede produkter på de betingelser, der er omhandlet i artikel 16, skal ved forelæggelsen af registreringsansøgningen, jf. stk. 2, første afsnit, erklære, at han har til hensigt at gennemføre en sådan aktivitet, og angive, hvor eventuelle emballeringsanlæg er placeret.

4. En forarbejdningsvirksomhed, der agter at eksportere og/eller forsende forarbejdede produkter på de betingelser, der er omhandlet i artikel 16 eller 17, skal ved forelæggelsen af registreringsansøgningen, jf. stk. 2, første afsnit, erklære, at den har til hensigt at gennemføre en sådan aktivitet, og angive, hvor forarbejdningsanlæggene er placeret.«

2) Titlen på kapitel VI samt artikel 16, 17 og 18 affattes således:

[1] EFT L 198 af 21.7.2001, s. 11. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1690/2004 (EUT L 305 af 1.10.2004, s. 1).
[2] EFT L 198 af 21.7.2001, s. 26. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1690/2004.
[3] EFT L 198 af 21.7.2001, s. 45. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1690/2004.
[4] EFT L 8 af 11.1.2002, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 489/2004 (EUT L 79 af 17.3.2004, s. 18).

»KAPITEL VI

GENUDFØRSEL OG VIDEREFORSENDELSE

Artikel 16

Genudførsel eller videreforsendelse

1. Genudførsel og videreforsendelse af uforarbejdede produkter, der har været omfattet af den særlige forsyningsordning, eller af emballerede eller forarbejdede produkter, der indeholder produkter, som har været omfattet af den særlige forsyningsordning, sker på følgende betingelser:

a) For genudførte produkter, som omhandlet i dette stykke, skal rubrik 44 i udførselsangivelsen indeholde en af følgende angivelser:

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1452/2001«

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1453/2001«

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, første afsnit, i forordning (EF) nr. 1454/2001«.

b) Produktmængder, som er blevet fritaget for importafgifter, og som genudføres, skal genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse. Der kan ikke ydes eksportrestitutioner for de produkter, der er omhandlet i dette litra.

c) Produktmængder, som er blevet fritaget for importafgifter, og som videresendes, skal genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse, og afsenderen skal senest ved videreforsendelsen betale de erga omnes-importafgifter, der var gældende på importdatoen. Disse produkter må først videresendes, når nævnte betaling har fundet sted. Hvis det er fysisk umuligt at fastslå importdatoen, betragtes produkterne som importeret den dag i seksmånedersperioden forud for videreforsendelsesdatoen, hvor erga omnes-importafgifterne var højest.

d) Produktmængder, hvortil der er ydet støtte, og som genudføres eller videresendes, genopføres på den foreløbige forsyningsopgørelse, og den ydede støtte tilbagebetales senest ved genudførslen eller videreforsendelsen. Disse produkter må først videresendes eller genudføres, når nævnte tilbagebetaling har fundet sted. Hvis det er fysisk umuligt at fastslå, hvilken støtte der er ydet, anses produkterne for at have fået tildelt det højeste støttebeløb, som har været fastsat af Fællesskabet for sådanne produkter i seksmånedersperioden forud for indgivelsen af ansøgningen om genudførsel eller videreforsendelse. Der kan ydes eksportrestitutioner for de produkter, der er omhandlet i dette litra, hvis betingelserne for at yde dem er opfyldt.

2. Ved genudførsel af følgende produkter kræves der ingen eksportlicens:

a) de produkter, der er omhandlet i stk. 1, litra b)

b) de produkter, der er omhandlet i stk. 1, litra d), og som ikke opfylder betingelserne for tildeling af eksportrestitutioner.

3. Er der risiko for, at de regelmæssige forsyninger til regionerne i den yderste periferi bringes i fare på grund af stærkt stigende genudførsel af de produkter, der er omhandlet i denne artikel, kan de kompetente myndigheder indføre kvantitative begrænsninger for at sikre, at de primære behov i de berørte sektorer dækkes. Disse kvantitative begrænsninger skal foretages uden forskelsbehandling.

Artikel 17

Traditionel genudførsel, genudførsel som led i regional samhandel og traditionel videreforsendelse af forarbejdede produkter

1. Hvis en forarbejdningsvirksomhed i henhold til artikel 9, stk. 4, har erklæret, at den som led i traditionel og regional samhandel agter at eksportere eller som led i traditionel samhandel agter at forsende forarbejdede produkter, der indeholder råvarer, som har været omfattet af den særlige forsyningsordning, kan den gøre dette inden for de årlige produktmængder, der er angivet i bilag I, III og V. De kompetente myndigheder giver de nødvendige tilladelser for at sikre, at disse transaktioner ikke overstiger de fastsatte årlige mængder.

Ved eksport som led i regional samhandel skal eksportøren forelægge de dokumenter, der er nævnt i artikel 16 i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/1999 (*), for de kompetente myndigheder inden for de frister, der er fastsat i artikel 49 i samme forordning. Forelægges disse dokumenter ikke inden for de fastsatte frister, skal den fordel, der er ydet under den særlige forsyningsordning, tilbagebetales til de kompetente myndigheder.

Produkter, der er leveret til de franske oversøiske departementer, Azorerne, Madeira eller De Kanariske Øer under den særlige forsyningsordning, og som leveres som proviant til skibe og luftfartøjer, betragtes som lokalt forbrug.

2. De kompetente myndigheder giver kun tilladelse til eksport eller forsendelse af andre forarbejdede produktmængder end de i stk. 1 omhandlede, hvis det er attesteret, at de pågældende produkter ikke indeholder råvarer, som er blevet importeret eller indført under den særlige forsyningsordning.

De kompetente myndigheder kontrollerer, at de attester, der er omhandlet i første afsnit, er korrekte, og kræver eventuelt den fordel, der er ydet under den særlige forsyningsordning, tilbagebetalt.

3. Forarbejdningsprocesser, der kan give anledning til traditionel eksport, eksport som led i regional samhandel eller traditionel forsendelse inden for de i bilag I, III og V fastsatte mængder, skal med de fornødne ændringer opfylde forarbejdningsbetingelserne i proceduren for aktiv forædling og proceduren for forarbejdning under toldkontrol som angivet i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 (**) og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2454/93 (***), idet der ses bort fra alle sædvanlige behandlinger.

4. Ved genudførsel af de produkter, der er omhandlet i denne artikel, kræves der ingen eksportlicens.

5. For eksporterede produkter, som omhandlet i denne artikel, skal rubrik 44 i udførselsangivelsen indeholde en af følgende angivelser:

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1452/2001«

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1453/2001«

— »Vare eksporteret i henhold til artikel 3, stk. 5, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 1454/2001«

Artikel 18

Sukker

I den periode, der er omhandlet i artikel 10, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 1260/2001 (****), fritages C-sukker som omhandlet i artikel 13 i nævnte forordning, der er eksporteret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2760/81 (*****) og indført til brug på Madeira og De Kanariske Øer i form af hvidt sukker henhørende under KN-kode 1701 og til brug på Azorerne i form af råsukker henhørende under KN-kode 1701 12 10, fra importafgifter på betingelserne i nærværende forordning og inden for grænserne af de foreløbige forsyningsopgørelser, der er omhandlet i artikel 3.

(*) EFT L 102 af 17.4.1999, s. 11.
(**) EFT L 302 af 19.10.1992, s. 1.
(***) EFT L 253 af 11.10.1993, s. 1.
(****) EFT L 178 af 30.6.2001, s. 1.
(*****) EFT L 262 af 16.9.1981, s. 14.«

3) I artikel 22:

— affattes litra d) og e) således:

»d) de mængder, der eventuelt er genudført eller videresendt i henhold til artikel 16, og enhedsbeløbet og det samlede beløb for den støtte, der er tilbagebetalt

e) de mængder, der eventuelt er genudført eller videresendt efter forarbejdning inden for de traditionelle mængder i henhold til artikel 17«

— udgår litra f) og g).

4) Artikel 26, stk. 1, affattes således:

»1. Undtagen i tilfælde af force majeure eller ekstraordinære naturbegivenheder skal myndighederne, hvis den erhvervsdrivende misligholder sine forpligtelser, jf. artikel 9, uden at det berører eventuelle sanktioner i henhold til national lovgivning:

a) kræve den indrømmede fordel tilbagebetalt af indehaveren af importlicensen, fritagelseslicensen eller støttelicensen

b) midlertidigt suspendere registreringen eller annullere den, alt efter hvor alvorlig misligholdelsen er.

Den i litra a) omhandlede fordel er lig med beløbet for importafgiftsfritagelsen eller støttebeløbet fastlagt i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra c) og d).«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. april 2005.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. januar 2005.

På Kommissionens vegne
Mariann FISCHER BOEL
Medlem af Kommissionen